

KONST

Frysta ögonblick ur något flytande

Corinna Helenelund, som nyligen flyttat in i Villa Snäcksund i Ekenäs, har i Ham-galleriet i Helsingfors byggt upp en installation där besökaren vandrar i en skog av blå varelser, blå stämning.

Utställning: Bakgården på sjunde våningen. Konstnär: Corinna Helenelund. Plats: Ham-galleriet, Helsingfors. Tid: 21.1-6.3.

Det känns som att komma in i en annan värld befolkad av varelser som påminner om oss och det vi omger oss med, men samtidigt är ur en annan dimension. Skuggbilder? Drömmar?

Jag låter sinnesupplevelserna skölja över mig och står stilla i detta landskap. Försöker att inte analysera eller tänka sönder det som händer. Bildkonst, installationer och olika former av visuella uttryck talar i bästa fall till alla våra sinnen och vi kan förstå, eller åtminstone ta in dem, med hela kroppen, alla sinnen.

I rummen finns varelser med vissa mänskliga likheter, men med förvrängda proportioner, hängande och liggande. Gluggar, nät, boningar, verktyg som delvis är figurativa. Dessa ger associationer till den vanliga världen men framstår som organiska förvrängningar av den verklighet vi lever i. Eller? Verkligheten kan trots allt se väldigt olika ut beroende på perspektiv och sinnestillstånd.

Ett inre utanför

Corinna Helenelund beskriver *Bakgården på sjunde våningen* som ett mellanrum i tillvaron, en mental balkong. Inte inuti, inte utanför – men ett inre utanför. Hon kallar verken skuggsubstanser eller frysta ögonblick ur något väldigt flytande.

Att de är gjorda i olika nyanser av blått är inte oväsentligt. Det bidrar till en stämning av lugn och kyla – samtidigt som formspråket för oss till det icke-kända.

”Blått är mörker försvagat av ljus” är ett citat av Goethe som nämns i presentationen av utställningen.

Samtliga verk är textila: Sydda, virkade, skulpterade, knådade. Materialen är allt från syntetiskt blänkande nylon till naturmaterialialet ull, vilket framstår som en spegling av vår värld av mångfald.

Visualisera smärta

En del av verken hör till en serie vid namnet *Pain Things*. De bottenar i en smärtlindringsmetod som bygger på visualisering av fysiska och mentala förnimmelser genom form, färg och textur.

De visualiserade formerna kan lyftas ut ur kroppen och blir då som uppmjukade fristående förvrängningar, bångstyryga misstolkningar av de inre landskapen.

Den här informationen om visualisering av smärttillstånd ger ytter-

ligare en ingång till verken – enskilt och tillsammans. Bland annat väcks tankar om hur begränsat språket kan kännas då det gäller att uttrycka smärta, medan färg och form och struktur kan framstå som fungerande verktyg. Att smärt- och andra förnimmelser i kroppen är subjektiva gör det inte mindre relevant.

Corinna Helenelund (f.1985, Helsingfors) utexaminerades från bildkonstakademien 2013 och har sedan dess arbetat med skulptur och installation, framför allt i textila material.

Snäcksund kan ge lugn i skapandet

Det blev något av en rivstart för Corinna Helenelund när hon flyttade in i Villa Snäcksund och den tillhörande ateljén. Men hon hoppas att de kommande tre åren ska bjuda på en period av sökande arbete, en möjlighet att sakta in.

Under en längre tid har Helenelund jobbat i snabbt tempo från utställning till utställning utan möjlighet till längre reflekterande pauser. När hon i januari flyttade in som stipendiat i Villa Snäcksund, naturskönt inbäddat intill Ramsholmen i Ekenäs, tog hon omedelbart ateljén i bruk. Detta på grund av utställningen i Ham-galleriet och en inbokad gruppställning i mars i Tyskland.

För den kommande utställningen tog hon fram arbeten som ingått i en tidigare Duo-utställning på Sculptor som hon ville jobba vidare med. Processen är med andra ord ständigt pågående, och en del verk från en tidigare utställning kan utgöra stommen för följande, men i ny tappning. Installationerna bygger på varandra, tankar återkommer, formas om och utvecklas.

I Ham-utställningen är alla arbeten i olika blå nyanser. Innan det hade hon en utställning i röda toner. De arbeten som nu är upphängda i ateljén är gula och gröna. Vilka färger hon väljer att arbeta med bidrar absolut till de stämningar hon mår fram.

Skulptur i textil

När Corinna Helenelund 2014 gick ut Bildkonstakademien hade hon ingen ateljé utan var tvungen att jobba hemma. Det var då hon började göra textila arbeten. Textila material tog inte så mycket plats.

– Och jag hade en symaskin.

Av tradition är skulptur en uppriktigt konstform, vilket gips, brons, sten, trä och keramik har passat bra till. Textila skulpturer lever på tyngdkraftens villkor, påpekar Helenelund. Textil är dessutom ett var-

BLÅTT. det är en sällsam värld med olika organiska former och varelser som Corinna Helenelund visar på Ham-galleriet.

SNÄCKSUND. – jag har ännu inte hunnit bekanta mig så mycket med orten, mest med Ramsholmen, säger Corinna Helenelund.

dagsmaterial, och därmed intimt. De olika tekniker hon jobbar med har hon lärt sig själv, delvis genom att titta på videor i Youtube.

Traditionellt är det kvinnor som sysslat med virkning, stickning och sömnad medan män sysslat med nätbinding.

– Virkning och nätbinding har i själva verket många likheter.

Och även om de traditionella

meditativa hantverken ofta varit nyttoinriktade, finns det exempel på de mest radikala experiment sedan lång tid tillbaka.

Själv jobbar Helenelund med restmaterial.

– Mängden material är otroligt stor, och den bara accelererar. Ofta vet vi inte vad materialen består av och varifrån de kommer, det är mycket kemi bakom. Jag fascinerar

av det materialkaos som omger oss och de paradoxer som bor i materialen.

Lätt att flytta

Corinna Helenelund är född i Helsingfors, men bodde under småbarnsåren i Munsala i Österbotten och sedan tioårsåldern i Borgå. Ganska länge har hon nu bott och verkat på axeln Borgå–Berlin. Hennes partner Lukas Malte Hoffmann som även flyttat med till Ekenäs är tysk, och konstnär även han.

– Jag har lätt för att flytta och känna mig hemma på olika ställen.

Platser och sammanhang som haft stor betydelse för att hon blev konstnär är Borgå bildkonstskola för barn och unga samt Tölö konstgymnasium. Därefter gick hon i Nordiska konstskolan i Karleby.

– Där konfronterades jag för första gången med det kommersiella i konstvärlden. Det ledde till att jag tog en paus och studerade genusvetenskap i Stockholm. Men jag saknade det handfasta arbetet. Jag känner mig hemma i att tänka med händerna.

TEXT OCH FOTO MARIT LUNDSTRÖM
kultur@vastranyland.fi